

over, at vi kunne sige: Farvel Posthus! Jeg beklager det, fordi vi vare saa nær ved at naa et Resultat, hvorved vi kunde slippe af med den gamle, jeg kunde maaske uden at risikere noget, sige: den gamle Rottekaske, som vi have i Aalborg. Det er jo indtruffet ved adskillige Lejligheder, at Varer, som Rotterne have haft Lyst til til at gøre sig til gode med, ere blevne saa fuldstændig opædte, at der om Morgen kun har været Emballerne tilbage. Forholdene ere ganske skrækkelige, men det skal jo nu fortsættes i alt Fald i nogle Aar. Ansvarer derfor maa lægges dels paa Byraadet, der har henvendt sig til dette Ting, dels paa dette Tings Flertal, som har vedtaget at slutte sig til Byraadets Henvendelse.

Rottbøll: Jeg er ganske uenig med det ærede Medlem, der nu talte, i ikke at være tilfreds med det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 1. Naar han udtalte, at han meget beklager, at Sagen nu, da vi vare saa nær ved et Resultat, skal skydes ud, saa tror jeg, at Aalborg By vil være dette Tings Flertal taknemmelig for, at det omtalte, som Byen er saa utilfreds med, ikke naas, og det vilde jo være sket, hvis man ikke havde stillet det her foreliggende Ændringsforslag. Naar det ærede Medlem siger, at Byraadets Henvendelse var foranlediget ved en Udtalelse af mig, saa tror jeg, at man maa vende Sagen om og sige, at Byraadets og Aalborg Bys hele Stilling foranledigede min Udtalelse. Det var paa Basis af det, jeg havde hørt fra Aalborg By, at jeg udtalte mig om denne Sag, som jeg gjorde ved 1ste Behandling, og det var ikke mine Udtalelser, der fremkaldte Byraadets Henvendelse. Byraadet har tidt nok før givet sin Mening til Kende. Jeg maa ogsaa tage Afstand fra det ærede Medlem, naar han sagde, at naar vi nu udskød Sagen, vilde han haabe, at man fra dette Tings Flertals Side vilde hjælpe ham med at faa hvad han kaldte et monumentalt Posthus i Aalborg, saadant et Posthus, som de have i Aarhus, og som har kostet 400,000 Kr. Hvis man vilde hjælpe ham til det, saa vilde han være meget glad, og Byraadet og Aalborg Bys Borgere vilde være meget glade. Jeg tror, at man skal være en lille Smule forsigtig med at opstille saadanne store Tal og forlange monumentale Bygninger. Jeg tror, at hvis man vil handle klogt og rigtigt i Aalborg, saa stiller man ikke sine Fordringer saa højt op, men er glad for,

at denne Sag foreløbig bliver udskudt, saa at der kan blive Tid til nærmere Overvejelser. Man skal ikke fra Aalborg Bys Side forlange monumentale Bygninger til 400,000 Kr., man skal holde sig saa nær som muligt til, hvad her er anslaaet, og hvad ogsaa jeg anslog Bekostningen til i den Tale, jeg holdt ved 1ste Behandling, altsaa 150 à 200,000 Kr. Jeg vil meget advare imod, at man fra Aalborg By kommer til dette Ting, fordi Flertallet har udskudt Sagen, og forlanger en monumental Bygning. Jeg tror nok, at vil man føre Sagen ind i det Spor, som Aalborg By og Byraad ønske, saa skal man være lidt varsom med at stille alt for store Forlangender.

Bertheisen: Hvis jeg opfattede det ærede Medlems Udtalelser rigtigt, saa vilde det ærede Medlem protestere imod, at det var ham, der havde rejst Sagen, det var Aalborg Byraad, der havde gjort det. Det maa jeg bestemt gøre Indsigelse imod, det maa i hvert Fald være enkelte Medlemmer af Byraadet og ikke dette som saadant. Jeg kan dog ikke tænke mig, at hverken det ærede Medlem eller dette Tings Flertal kan tænke sig at bygge et Posthus paa den gamle Grund for 65,000 Kr.

Udenrigsministeren (Raben-Levetzau): Efter den ærede Ordførers Ytringer indser jeg, at der vistnok ikke er Udsigt til, at den lille Bevilling til Fredsbureauet i Bern kan blive til en aarlig Bevilling, som jeg havde haabet. Grunden til, at jeg foreslog den som aarlig Bevilling, har jeg allerede anført her i Landstinget ved 1ste Behandling. Det var den, at man i vore to Nabolande i nogle Aar har givet en aarlig Bevilling til Bureauet i Bern. Hvad den Nytte angaar, som dette Bureau gør, saa kan det jo omtvistes, om det gør megen Nytte, men naar man siger, at det slet ingen Nytte gør, og at man, som den ærede Ordfører udtalte, skulde tage sig i Agt for at kaste Bevillinger ud i Luften, saa tror jeg dog, at det er vel meget sagt. Bureauet har gjort noget, idet det har været blandt de første til at arbejde for, at Voldgiftstraktater kunne komme i Stand, og det har bidraget i ikke ringe Grad til, at der er blevet afsluttet saadanne Traktater imellem de europæiske Lande. Jeg har jo imidlertid i denne Sag kun at rette mig efter den Beslutning, hvorom de to Ting maatte blive enige.